

Μεταβίβαση επιχείρησης και διοικητικές άδειες, 249, 416 ΑΚ

Όταν μεταβιβάζεται εταιρεία, μεταβιβάζονται παράλληλα, πέρα από το ενεργητικό και το παθητικό αυτής, και όλες οι διοικητικές άδειες που έχουν εκδοθεί ή πρόκειται να εκδοθούν στο όνομα του φυσικού προσώπου. Τυχόν αντίθετη ιδιωτική συμφωνία δεν δεσμεύει τρίτους και έχει μόνο ενοχικό χαρακτήρα μεταξύ των συμβαλλομένων.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟ

Αριθμός Απόφασης

2018/2020

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από το Δικαστή Θεόδωρο Καζαζάκη, Πρωτόδικη, τον οποίον όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και την Γραμματέα Αναστασία Παππά.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Σεπτεμβρίου 2018 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Χ και 2) Χ, οι οποίοι προκατέθεσαν κατ' άρθρο 237 παρ.1 ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ.2 Ν.4335/2015) έγγραφες προτάσεις υπογεγραμμένες από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Χ (ΑΜ ΔΣΑ Χ), δυνάμει των από 01-12-2017 πληρεξουσίων εκάστου των εναγόντων και που εκπροσωπήθηκαν στο ακροατήριό από τον ως άνω πληρεξούσιο δικηγόρο τους, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πρώτου ενάγοντας και διά του δεύτερου ενάγοντας.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ», με την πρώην επωνυμία «ήδη», με ΑΦΜ Χ, που εδρεύει στη Χ Αττικής, οδός Χ αρ. 33, νομίμως εκπροσωπούμενης, 2) της ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ», με την πρώην επωνυμία «ήδη ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ», με ΑΦΜ Χ, που εδρεύει στη Χ Αττικής, οδός Χ αρ. 50, νομίμως εκπροσωπούμενης, 3) Χ, οι οποίοι προκατέθεσαν κατ' άρθρο 237 παρ.1 ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ.2 ν.4335/2015) έγγραφες προτάσεις υπογεγραμμένες από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Χ (ΑΜ ΔΣΠ Χ), δυνάμει των από 27-10-2017 και από 31-10-2017 πληρεξουσίων και που εκπροσωπήθηκαν στο ακροατήριό από τον ως άνω πληρεξούσιο δικηγόρο τους.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 29-06-2017 αγωγή τους, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 552133/5879/2017 και μετά το πέρας των προθεσμιών που προβλέπουν τα άρθρα 237 και 238 ΚΠολΔ, όπως αυτά τροποποιήθηκαν με το ν. 4335/2015, προσδιορίστηκε να συζητηθεί με την από 23-11-2017 πράξη της αρμόδιας Δικαστή Προέδρου Πρωτοδικών του παρόντος Δικαστηρίου Αγγελικής Μακρυγεώργου να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας, έχοντας εγγράφει στο πινάκιο με πρωτοβουλία του αρμόδιου Γραμματέα του παρόντος Δικαστηρίου κατ' άρθρο 237 παρ.4 εδ. ε ΚΠολΔ.

Κατά την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, μετά την εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου πινακίου, η υπόθεση συζητήθηκε κατ' άρθρο 237 παρ.4 εδ. ζ ΚΠολΔ, με την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, όπως αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 2, 118 αρ. 4 και 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων, τα οποία θεμελιώνουν κατά νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκηση αυτής από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου, ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και ορισμένο αίτημα. Η αναγραφή δε στο δικόγραφο της αγωγής των πραγματικών περιστατικών, τα οποία πρέπει να είναι όσα είναι νομικώς ικανά και αναγκαία για τη θεμελίωση του δικαιώματος, η προστασία του οποίου ζητείται, και τα οποία πρέπει να αναφέρονται με τέτοια σαφήνεια, ώστε να εξατομικεύουν την επίδικη έννομη σχέση και να μην καταλείπεται αμφιβολία περί της αξίωσης, η οποία απορρέει από αυτά, είναι απαραίτητη για να υπάρχει η δυνατότητα το μεν δικαστήριο να κρίνει τη νομική βασιμότητα της αγωγής και να διατάξει τις δέουσες αποδείξεις, ο δε εναγόμενος να μπορεί να αμυνθεί κατά της αγωγικής αξίωσης που θεμελιώνεται επ' αυτών με ανταπόδειξη ή ένσταση.

Η έλλειψη ή η ανεπαρκής ή η ασαφής αναφορά κάποιου από τα γεγονότα αυτά καθιστά το δικόγραφο απορριπτικό ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, του απαραδέκτου αυτού ερευνημένου και αυτεπαγγέλτως, ως αναγόμενου στην προδικασία, η οποία αφορά στη δημόσια τάξη (ΑΠ 1042/2009, ΑΠ 1342/2006 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 365/2000 ΕΛΛΔνη 41.1301, ΑΠ 1363/1997 ΕΛΛΔνη 39.325, ΕφΘεσ 2923/2006 ΕΕμπΔ 2007.168). Περαιτέρω, κατά την έννοια του άρθρου 513 ΑΚ, ουσιώδη στοιχεία της σύμβασης πώλησης είναι το πράγμα (κινητό ή ακίνητο), το τίμημα και η συμφωνία των συμβαλλόμενων περί μετάθεσης της κυριότητας και πληρωμής του τιμήματος (ΑΠ 16/2009 ΝΟΜΟΣ).

Έτσι, η αγωγή του πωλητή κατά του αγοραστή, με την οποία επιδιώκεται η καταβολή του τιμήματος του πωληθέντος πράγματος, για να είναι ορισμένη, πρέπει να περιέχει: α) την κατάρτιση της οικείας σύμβασης, β) τα πωληθέντα και παραδοθέντα πράγματα και γ) την τιμή των πωληθέντων πραγμάτων (ΕφΘεσ 1626/2012 ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 1872/2002, Αρμ 2004. 550).

Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 477 ΑΚ προκύπτει ότι σωρευτική αναδοχή χρέους είναι η σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ του δανειστή και ενός τρίτου, με την οποία ο τρίτος αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκπληρώσει ξένο χρέος, χωρίς όμως να απαλλάσσεται ο αρχικός οφειλέτης. Έτσι, παράγεται μία πρόσθετη ενοχή αυτού που υποσχέθηκε να εκπληρώσει το ξένο χρέος παράλληλη με την ενοχή του αρχικού οφειλέτη.

Η σύμβαση αυτή, που μπορεί να καταρτισθεί ακόμη και σιωπηρώς, είναι ετεροβαρής και δεν έχει χαρακτήρα αναγνωρίσεως χρέους από τον αναδεχόμενο, αλλά αναλήψεώς του, εφ' όσον αυτό πραγματικά υπάρχει, δύναται δε να αφορά και σε μελλοντικό χρέος, ως τοιούτου νοούμενου, τόσο εκείνου του χρέους, που ο νομικός λόγος παραγωγής του υπάρχει κατά την κατάρτιση της συμβάσεως αναδοχής, αλλά δεν έχει γεννηθεί ακόμη (περιορισμένη μελλοντική απαίτηση), όσο και εκείνου του οποίου, ούτε ο λόγος παραγωγής, ούτε η απαίτηση υπάρχει κατά την κατάρτιση της συμβάσεως, υπό την προϋπόθεση όμως ότι, και στις δύο περιπτώσεις, το μελλοντικό χρέος είναι οριστό, μπορεί δηλαδή να προσδιορισθεί, κατά το χρόνο που γεννάται η σχετική αξίωση έναντι του οφειλέτη.

Η ευθύνη του αναδοχέα έχει το ίδιο περιεχόμενο και την ίδια φύση με την ευθύνη του παλαιού οφειλέτη. Έτσι, μεταξύ των δύο αυτών προσώπων δημιουργείται, έναντι του δανειστή, παθητική εις ολόκληρον ενοχή (ΑΚ 481), δικαιούμενου του δανειστή να απαιτήσει την εκπλήρωση της παροχής μία μόνο φορά, κατ' επιλογή του, είτε από τον τρίτο που αναδέχθηκε το χρέος του οφειλέτη, με βάση τη σύμβαση αναδοχής, είτε από τον οφειλέτη με βάση την μεταξύ δανειστή και οφειλέτη έννομη σχέση (ΑΠ 726/2019, ΑΠ 230/2014).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή τους, όπως το περιεχόμενο αυτής παραδεκτά διορθώθηκε, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι το 2007 συνέστησαν ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «2007 ΟΕ», με σκοπό την παροχή πάσης φύσεως υπηρεσιών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και συμπαραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας και ότι υπέβαλλαν αιτήσεις στην Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας για να εγκαταστήσει φωτοβολταϊκούς σταθμούς παραγωγής στις θέσεις «Χ1», «Χ2» και «Χ3».

Ότι για την εγκατάσταση του φωτοβολταϊκού σταθμού δυνάμει της πρώτης άδειας εξαίρεσης, η ως άνω ομόρρυθμη εταιρία μίσθωσε έναν αγρό έκτασης 3.000 τ.μ., ενώ για την εγκατάσταση των φωτοβολταϊκών σταθμών, δυνάμει των δύο τελευταίων αδειών εξαίρεσης, η δεύτερη εναγόμενη υπό την τότε επωνυμία της «Χ» μίσθωσε δύο γεωτεμάχια, που ανήκαν στην Χ και στην Υ, ότι αποφάσισαν να προχωρήσουν στην πώληση των ως άνω αδειών εξαίρεσης φωτοβολταϊκών σταθμών και του ποσοστού συμμετοχής τους στην ως άνω ομόρρυθμη εταιρία και για το λόγο αυτό κατήρτισαν τις ακόλουθες συμβάσεις: α) την από 25-01-2009 σύμβαση, που καταρτίστηκε μεταξύ του πρώτου ενάγοντας, νομίμου εκπροσώπου της ομόρρυθμης εταιρίας και του Χ, νομίμου εκπροσώπου της πρώτης εναγόμενης εταιρίας, με την οποία του ανατέθηκε η εύρεση αγοραστή στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, για να αγοράσει τα φωτοβολταϊκά πάρκα, με τους ειδικότερους όρους που αναφέρονται σ' αυτήν, έναντι συνολικού τιμήματος 170.000,00 ευρώ, β) το από 03-03-2009 προσύμφωνο, που καταρτίστηκε μεταξύ των εναγόντων ατομικά και ως εκπροσώπων της ως άνω ομόρρυθμης εταιρίας και του τρίτου εναγόμενου, ως εκπροσώπου της πρώτης εναγόμενης εταιρίας, με το οποίο εκδήλωσε την πρόθεσή της να αγοράσει η ίδια ή ο αγοραστής που αυτή θα υποδείκνυε το πρώτο παραπάνω φωτοβολταϊκό έργο με τη με στοιχεία 0-17514 άδεια εξαίρεσης και το 100% της ομόρρυθμης εταιρίας, που συμμετείχαν οι ενάγοντες.

Ότι οι ενάγοντες, σε συμμόρφωση προς τους όρους του ως άνω προσυμφώνου, αποχώρησαν από την ομόρρυθμη εταιρία, αφού πώλησαν και μεταβίβασαν το σύνολο του ποσοστού συμμετοχής τους στην εταιρία, κατά 99% στην πρώτη εναγόμενη και κατά 1% στον τρίτο εναγόμενο και ότι μεταβίβασαν στη δεύτερη εναγόμενη την υπ' αριθμ. 658/2007 άδεια εξαίρεσης και όλα τα εξ αυτής δικαιώματα και υποχρεώσεις, έναντι συνολικού τιμήματος 80.000,00 ευρώ, το οποίο εξοφλήθηκε ολοσχερώς.

Ότι οι δύο επόμενες άδειες εξαίρεσης περιήλθαν, αφότου εκδόθηκαν λόγω πώλησης μαζί με όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις εξ αυτών, στη δεύτερη εναγόμενη εταιρία, σε εκτέλεση της από 25-01-2009 σύμβασης. Ότι η επωνυμία της πρώτης εναγόμενης, μετονομάστηκε από «ήδη ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΕ» σε «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΕ» το 2010 και ότι μετά από αλληπάλληλες αποφάσεις της γενικής συνέλευσης της ως άνω εταιρίας, ο τρίτος των εναγόμενων είχε οριστεί ως πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου και νόμιμος εκπρόσωπος αυτής.

Ότι η δεύτερη εναγόμενη εταιρία ιδρύθηκε από τους ενάγοντες και ότι δυνάμει του από 01-04-2009 ιδιωτικού συμφωνητικού, ο μεν πρώτος των εναγόντων μεταβίβασε το σύνολο της

εταιρικής του μερίδας, ήτοι το 50%, ο δε δεύτερος των εναγόντων μεταβίβασε το 49%, στην ως άνω ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «ήδη ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΕ», καθώς και ότι ο δεύτερος των εναγόντων μεταβίβασε το 1% της εταιρικής του μερίδας στον τρίτο των εναγομένων, ο οποίος συμβλήθηκε στην ως άνω σύμβαση τόσο ατομικά όσο και ως εκπρόσωπος της ως άνω ανώνυμης εταιρίας.

Ότι δυνάμει του αναφερόμενου στην αγωγή ειδικού συμβολαιογραφικού πληρεξουσίου, ο τρίτος των εναγομένων, ενεργώντας ως πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της εναγόμενης ανώνυμης εταιρίας, ως διαχειριστής και νόμιμος εκπρόσωπος της εναγόμενης ομόρρυθμης εταιρίας και ως διαχειριστής και νόμιμος εκπρόσωπος της ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΕ», που στη συνέχεια μετέβαλλε την επωνυμία της σε «ήδη ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΕ» διόρισε ως αντιπρόσωπο και αντίκλητό του τον Χ και ότι του έδωσε την ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα, όπως αντ' αυτού και για λογαριασμό του εκπροσωπεί τις ως άνω εταιρίες και ενεργεί στο όνομά τους κάθε πράξη που καλύπτεται από τους καταστατικούς σκοπούς αυτών.

Ότι η επωνυμία της δεύτερης εναγόμενης εταιρίας τροποποιήθηκε εκ νέου σε «Χ» και ότι αυξήθηκε το κεφάλαιο αυτής, καθώς και ότι στην ως άνω αύξηση συμμετείχαν η μεν πρώτη των εναγομένων κατά 99% και ο τρίτος των εναγομένων κατά 1%. Ότι για την εγκατάσταση των φωτοβολταϊκών σταθμών ήταν αναγκαία η λήψη αδειών και βεβαιώσεων από αρμόδιες δημόσιες αρχές και ότι μετά από ενέργειες του πρώτου των εναγόντων εκδόθηκαν στο όνομα της συνιδιοκτήτριας των ως άνω γεωτεμαχίων Χ, το σύνολο αυτών.

Ότι οι εναγόμενοι, αν και οι ενάγοντες εκπλήρωσαν όλες τις συμβατικές τους υποχρεώσεις, τους προκατέβαλαν έναντι του συμφωνηθέντος συνολικού τιμήματος πώλησης των αδειών εξαίρεσης, που ανερχόταν στο ποσό των 170.000,00 ευρώ, το ποσό των 20.000,00 ευρώ, με αποτέλεσμα να εξακολουθούν να οφείλουν, ευθυνόμενοι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος εξ αυτών, το ποσό των 150.000,00 ευρώ, καθώς και ότι η δεύτερη των εναγομένων καθυστέρωσε και τις καταβολές των μισθωμάτων και των τριών φωτοβολταϊκών σταθμών προς τους ανωτέρω εκμισθωτές.

Ότι ο τρίτος εναγόμενος, στις 22-03-2013, υπέγραψε ιδιωτικό συμφωνητικό, με το οποίο αναδέχθηκε σωρευτικά το χρέος των εναγομένων εταιριών και ανέλαβε εγγράφως την υποχρέωση να εξοφλήσει ατομικά τόσο το οφειλόμενο υπόλοιπο του τιμήματος των αδειών των δύο τελευταίων φωτοβολταϊκών σταθμών όσο και τα οφειλόμενα ετήσια μισθώματα προς τους εκμισθωτές. Ότι έναντι του ως άνω οφειλόμενου τιμήματος, οι εναγόμενοι κατέθεσαν στο λογαριασμό του πρώτου ενάγοντας το ποσό των 10.000,00 ευρώ και παρέδωσαν στους ενάγοντες την αναφερόμενη στην αγωγή επιταγή, αξίας 20.000,00 ευρώ, η οποία και εξοφλήθηκε καθώς και ότι παρά τις οχλήσεις τους, οι εναγόμενοι αρνούνται να καταβάλουν σ' αυτήν το απολειπόμενο οφειλόμενο ποσό των 120.000,00 ευρώ.

Ότι ο ως άνω ορισθείς ως ειδικός πληρεξούσιος Χ παρέδωσε στον πρώτο ενάγοντα 3 επιταγές, που ήταν πληρωτέες στην Εθνική Τράπεζα, έκδοσης της ομόρρυθμης εταιρίας με τον διακριτικό τίτλο «Χ», συνολικού ποσού 64.000,00 ευρώ και δη: α) την υπ' αριθμ. χ επιταγή, ποσού 20.000,00 ευρώ, β) την υπ' αριθμ. Χ επιταγή, ποσού 20.000,00 ευρώ και γ) την υπ' αριθμ. Χ επιταγή, ποσού 24.000,00 ευρώ και ότι λόγω αδυναμίας πληρωμής των δύο πρώτων εξ αυτών αυτές αντικαταστάθηκαν με δύο άλλες επιταγές, έκδοσης της εταιρίας «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» και δη με την υπ' αριθμ. Χ επιταγή, ποσού 20.000,00 ευρώ, με την υπ' αριθμ. Χ επιταγή, ποσού 20.000,00 ευρώ, ενώ στην τρίτη επιταγή έγινε διόρθωση της αναγραφόμενης ημερομηνίας έκδοσης.

Ότι οι ως άνω τελευταίες επιταγές μεταβιβάστηκαν με οπισθογράφιση στον πρώτο ενάγοντα, πλην όμως αυτές δεν πληρώθηκαν λόγω έλλειψης διαθεσίμων κεφαλαίων της εκδότριας αυτών και σφραγίστηκαν. Ότι μετά από αίτηση του πρώτου ενάγοντας εκδόθηκε κατά της δεύτερης εναγόμενης διαταγή πληρωμής, η οποία, ωστόσο, ακυρώθηκε δυνάμει της υπ' αριθμ. 197/2015 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Ότι η δεύτερη των εναγομένων είναι υποχρεωμένη να καταβάλει εις ολόκληρον στους ενάγοντες, άλλως επικουρικά εξ ημισείας σε καθένα των εναγόντων, το προαναφερθέν ποσό των 120.000,00 ευρώ, που αποτελεί το ανεξόφλητο υπόλοιπο του τιμήματος πώλησης προς αυτήν των αδειών εξαίρεσης σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και ότι η πρώτη και ο τρίτος των εναγομένων είναι υποχρεωμένοι ως ομόρρυθμα μέλη της δεύτερης εναγόμενης εταιρίας να καταβάλλουν στους ενάγοντες το οφειλόμενο από την δεύτερη εναγόμενη ποσό των 120.000,00 ευρώ εις ολόκληρον σε καθένα από τους ενάγοντες, άλλως επικουρικά εξ ημισείας στον καθένα εξ αυτών.

Ότι άλλως επικουρικά η πρώτη και ο τρίτος των εναγομένων είναι υποχρεωμένοι να τους καταβάλουν εις ολόκληρο με την 2η εναγόμενη εταιρία, το 99% και το 1% αντίστοιχα του οφειλόμενου ποσού των 120.000 ευρώ, διότι κατά τα ποσοστά αυτά αντίστοιχα υπεισήλθαν ως αγοραστές των εταιρικών μεριδίων των εναγόντων στην ομόρρυθμη εταιρία των εναγόντων και ότι επικουρικά ο τρίτος εναγόμενος είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει εις ολόκληρον σε καθένα από τους ενάγοντες, άλλως διαιρετώς εξ ημισείας σε καθέναν από τους ενάγοντες, το οφειλόμενο ποσό των 120.000 ευρώ, καθώς συνομολόγησε το ύψος της κατ' αυτού αξίωσης με δήλωσή του στα πρακτικά εκείνης της δίκης.

Με βάση αυτό το ιστορικό, όπως ειδικότερα αναπτύσσεται στο δικόγραφο της υπό κρίση αγωγής, οι ενάγοντες ζητούν: Α) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, ευθυνόμενοι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος εξ αυτών, να καταβάλουν εις ολόκληρον σε καθένα από τους ενάγοντες, άλλως εξ ημισείας στον καθένα εκ των εναγόντων, το αιτούμενο ποσό των 120.000,00 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της 08-09-2009 και μέχρι την πλήρη εξόφληση, άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, Β) επικουρικά να υποχρεωθεί η μεν πρώτη εναγόμενη να καταβάλει ποσό 118.800,00 ευρώ και ο τρίτος εναγόμενος να καταβάλει το ποσό των 1.200,00 ευρώ, εις ολόκληρον σε καθέναν από τους ενάγοντες, με το νόμιμο τόκο από την από 08-09-2009 και μέχρι την πλήρη εξόφληση, άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, Γ) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή, καθώς και Δ) να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στην δικαστική τους δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αυτά τα αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή αρμοδίως φέρεται ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 14 παρ. 2, 22 και 25 παρ.2 ΚΠολΔ), κατά την προκειμένη τακτική διαδικασία. Περαιτέρω, η υπό κρίση αγωγή είναι πλήρως ορισμένη, απορριπτομένου του προβληθέντος από τους εναγομένους με τις προτάσεις τους ισχυρισμού περί αοριστίας ως αβάσιμου, καθώς περιέχει, σύμφωνα και με όσα προαναφέρθηκαν στην ανωτέρω μείζονα σκέψη, όλα τα απαιτούμενα κατ' άρθρο 216 παρ.1 ΚΠολΔ στοιχεία για τη νομική θεμελίωση και δικαστική της εκτίμηση, και δη την κατάρτιση των συμβάσεων πώλησης των αδειών εξαίρεσης της ΡΑΕ, τα στοιχεία των πωληθέντων αδειών, το συμφωνηθέν τίμημα κάθε πώλησης και τη συγκεκριμένη ημέρα αποπληρωμής του τιμήματος, ενώ προσδιορίζεται σαφώς το αξιούμενο χρηματικό ποσό, το οποίο αποτελεί το οφειλόμενο τίμημα, ενώ τυχόν ελλείποντα στοιχεία θα προκύψουν από τις αποδείξεις.

Περαιτέρω, η υπό κρίση αγωγή είναι νόμιμη τόσο ως προς την κύρια βάση της όσο και ως προς την επικουρική βάση αυτής, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 330, 341, 345, 346, 481, 477, 513 επ. ΑΚ, 22 ΕμπΝ, και 74, 907, 908, 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 63 παρ. 1 ί α', β', 65 και 68 παρ. 1 του ν. 4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων».

Επομένως, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για τα καταψηφιστικά αιτήματα αυτής έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου μετά των υπέρ τρίτων προσαυξήσεων (βλ. το επικαλούμενο και προσκομιζόμενο από τους ενάγοντες υπ1 αριθμ. 1731594539581080026 ηλεκτρονικό παράβολο μετά της βεβαίωσης πληρωμής αυτού), ενώ προσκομίζεται και το υπ' αριθμ. Π1005131/2017 γραμματίο προκαταβολής εισφορών του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Περαιτέρω, η εξουσία διεξαγωγής της δίκης ανήκει κατά βάση στο φορέα της επίδικης ουσιαστικής έννομης σχέσης. Το υποκείμενο που εμφανίζεται κατά το ουσιαστικό δίκαιο ως δικαιούχος νομιμοποιείται ενεργητικά στην άσκηση του συγκεκριμένου ενδίκου βοηθήματος και ο φερόμενος από το ουσιαστικό δίκαιο ως υπόχρεος νομιμοποιείται παθητικά στη θέση του εναγομένου (ΕφΠειρ 455/2005, ΠειρΝομ 2005.361- ΕφΑΘ 8107/2001, ΕλλΔνη 2003 [44].225).

Δεν είναι ωστόσο κρίσιμο στοιχείο αν ο ενάγων είναι και πράγματι δικαιούχος, ο δε εναγόμενος πράγματι υπόχρεος της επίδικης αξίωσης (βλ. ΕφΘεσ 2926/2005, Αρμ 2006.273- Ν Νίκα, ΠολΔ Ι [2003], §23.II, αριθ. 3, ' σελ. 311).

Για τη θεμελίωση της νομιμοποίησης αρκεί ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι ο ίδιος είναι φορέας του επίδικου δικαιώματος και ο εναγόμενος της αντίστοιχης υποχρέωσης (ΑΠ 26/2005, ΕλλΔνη 2005 [46]. 1462 ΑΠ 602/2002, ΕλλΔνη 2002 [43]. 1679, ΑΠ 351/1979, ΝοΒ 1979 [27].1427Εφίωαν 37/2005, Αρμ 2005 [ΝΘΙ.1774- ΕφΑΘ 3895/1998, ΑρχΝ 1999 [ΝΙ.427]).

Αν προκύψει τελικά ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, η αγωγή δεν απορρίπτεται ως απαράδεκτη λόγω έλλειψης (ενεργητικής) νομιμοποίησης, αλλά για λόγους ουσιαστικούς, δηλαδή ως αβάσιμη (ΑΠ 26/2005, ό.π.- ΕφΘεσ 1292/2009, Αρμ 2009.1553- ΕφΠατρ 508/2006, ΑχΝομ 2007.340- ΕφΑΘ 1369/2000, αδημ. στο νομικό τύπο).

Έτσι και ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι είναι ο ίδιος δικαιούχος ή ότι ο εναγόμενος είναι υπόχρεος δεν αφορά στη νομιμοποίηση, αλλά στην ύπαρξη του δικαιώματος (Ν. Νίκας, ΠολΔ Ι, §23.II, αριθ. 3, σελ. 311- Κεραμεύς/Κονδύλης/[- Νίκας], ΚΠολΔ Ι, άρθρο 68, αριθ. 1, σελ. 141), ώστε και η σχετική αμφισβήτηση του εναγομένου δε συνιστά ένσταση, αλλά άρνηση (ΑΠ 1397/2006, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ-ΑΠ 871/2003, ΕλλΔνη 2003 [44].1624=ΑρχΝ 2004 .570, ΑΠ 954/1997, ΕλλΔνη 1999 [40].339 ΕφΠειρ 77/2006, ΠειρΝομ 2006.195=ΔΦορΝ 2007.1611- ΕφΛαρ 399/2004, Δικογραφία 2005.77).

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 251 ΑΚ, η παραγραφή αρχίζει από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξή της, κατά δε τα άρθρα 250 εδ. 1, 253 του αυτού Κώδικα, η αξίωση του εμπόρου για το τίμημα των πωληθέντων υπ' αυτού εμπορευμάτων υπόκειται σε πενταετή παραγραφή, η οποία αρχίζει μόλις λήξει το έτος μέσα στο οποίο συμπίπτει η έναρξη της παραγραφής που ορίζεται στα δύο προηγούμενα άρθρα. Η εμπορική ιδιότητα του προσώπου θα κριθεί από τις διατάξεις του ΕμπΝ και θα πρέπει να συντρέχει κατά τον χρόνο γέννησης της αξίωσης (ΕφΠατρ 173/1989 ΑχΝ 1990, σελ. 161).

Ως αξίωση εμπόρου νοείται και εκείνη που έχει ως περιεχόμενο την καταβολή του τιμήματος των εμπορευμάτων που χορηγήθηκαν και για τις δαπάνες που έγιναν κατά τη χορήγηση των εμπορευμάτων (ΑΠ 751/1993 ΕΕΝ 1994, 520, ΕφΑΘ 3105/2000 ΕλλΔνη 2001, 230). Επιπρόσθετα,

ως εμπορεύματα θεωρούνται όλα τα αγαθά που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενα εμπορικής συναλλαγής και κατά την κοινή στις συναλλαγές αντίληψη χαρακτηρίζονται ως τέτοια, τα εσώματα κατ' αρχήν κινητά πράγματα ή και τα ασώματα που είναι ικανά να χρησιμεύσουν προς θεραπεία βιοτικών αναγκών (ΕΦΑΘ 1604/1969 ΝοΒ 1969,851). Τέλος, κατά το άρθρο 249 ΑΚ, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, οι αξιώσεις παραγράφονται σε είκοσι χρόνια (ΑΠ 220/2016).

Οι εναγόμενοι, με τις νομότυπα προκατατεθειμένες προτάσεις τους, αρνούνται αιτιολογημένα την αγωγή και περαιτέρω προβάλλουν τον ισχυρισμό ότι η απαίτηση των εναγόντων σε βάρος τους έχει πλήρως εξοφληθεί, δεδομένου ότι ουδέποτε συμφωνήθηκε μεταξύ των διαδίκων η αυτοτελής πώληση από τους ενάγοντες στη δεύτερη των εναγομένων των υπ' αριθμ. 1/2009 και 2/2009 αδειών εξαίρεσης του Προέδρου της ΡΑΕ περί εξαίρεσης από τη λήψη αδειας για την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σταθμών, αφού αυτές (ήτοι οι άδειες) ανήκαν στην ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ», η οποία μεταβιβάστηκε και πωλήθηκε πριν την έκδοσή τους στη πρώτη των εναγομένων και στον τρίτο των εναγομένων και όχι ατομικά στους ενάγοντες και ότι επομένως δεν υπάρχει άλλη οφειλή τους προς τους ενάγοντες, πλην εκείνης των 85.000,00 ευρώ, ήτοι το τίμημα πώλησης της προαναφερθείσας ομόρρυθμης εταιρίας, το οποίο και πλήρως εξοφλήθηκε, όπως οι ίδιοι οι ενάγοντες αναφέρουν στο δικόγραφο της υπό κρίση αγωγής τους.

Προς επίρρωση του ως άνω ισχυρισμού, οι εναγόμενοι ισχυρίζονται ότι οι αναφερόμενες στην υπό κρίση αγωγή επιταγές, που εξέδωσε η εταιρία με την επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» και παραδόθηκαν στον πρώτο των εναγόντων, δεν εκδόθηκαν έναντι του οφειλόμενου τιμήματος από την πώληση των δύο ως άνω αδειών εξαίρεσης, αλλά για άλλη αιτία και δη στα πλαίσια εμπορικής συνεργασίας του πρώτου των εναγόντων με την εταιρία με την επωνυμία «ENERGY», η οποία εκπροσωπούσαν παλαιότερα από τον μη διάδικο Χ.

Ο ως άνω ισχυρισμός τους συνιστά ένσταση και δη την ένσταση εξόφλησης, η οποία είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 416 επ. ΑΚ και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Περαιτέρω, ο τρίτος των εναγομένων προβάλλει ότι η υπό κρίση αγωγή τυγχάνει απορριπτέα ως προς αυτόν λόγω έλλειψης παθητικής νομιμοποίησής του, δεδομένου ότι δεν τυγχάνει ομόρρυθμο μέλος της δεύτερης των εναγομένων, ούτε προχώρησε ατομικά στην αγορά των υπ' αριθμ. Χ και Χ αποφάσεων της ΡΑΕ. Ο ως άνω ισχυρισμός του τρίτου των εναγομένων περί έλλειψης παθητικής του νομιμοποίησης παραδεκτώς προβάλλεται, ωστόσο, συνιστά, σύμφωνα και με όσα προαναφέρθηκαν στην παραπάνω μείζονα σκέψη, άρνηση της αγωγής.

Περαιτέρω, οι εναγόμενοι, επικουρικά, προβάλλουν την ένσταση παραγραφής των επίδικων απαιτήσεων των εναγόντων, που αντιστοιχούν στην αξία του υπολοίπου του τιμήματος των πωληθέντων υπ' αριθμ. Χ και Χ αδειών εξαίρεσης της ΡΑΕ, ισχυριζόμενοι ότι από τη λήξη του έτους 2009, οπότε και αυτό (το τίμημα) κατέστη απαιτητό, βάσει των αγωγικών ισχυρισμών, μέχρι και την επίδοση της υπό κρίση αγωγής, που έλαβε χώρα στις 03-07-2017, παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των πέντε (5) ετών.

Ωστόσο, ο ως άνω ισχυρισμός των εναγομένων, με τον οποίο οι τελευταίοι επιχειρούν να θεμελιώσουν ένσταση εκ του άρθρου 250 παρ. 1 ΑΚ πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος, δεδομένου ότι οι αξιώσεις που απορρέουν από την επίδικη πώληση αποφάσεων εξαίρεσης από την υποχρέωση λήψης άδειας για την εγκατάσταση φωτοβολταϊκού σταθμού υπόκεινται στην γενική εικοσαετή παραγραφή του άρθρου 249 ΑΚ και όχι στην πενταετή παραγραφή

του άρθρου 250 παρ.1 ΑΚ, διότι η συγκεκριμένη συναλλαγή δεν αποτελεί «εμπόρευμα» κατά την έννοια του άρθρου 250 αρ.1 ΑΚ, δηλαδή κινητό πράγμα, κατάλληλο να ικανοποιήσει τις βιοτικές ανάγκες του αποδέκτη τους. Επομένως, οι ως άνω ισχυρισμοί των εναγομένων, κατά το μέρος που κρίθηκαν ορισμένοι και νόμιμοι, πρέπει να εξετασθούν περαιτέρω ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα.

Από το σύνολο των δημοσίων και ιδιωτικών εγγράφων που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, καθώς και από τις υπ' αριθμ. 1860/2017 και 1861/2017 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων Μ1 και Μ2, οι οποίες ελήφθησαν νομίμως (κατ' άρθρο 422 ΚΠολΔ) με πρωτοβουλία των εναγόντων, ενώπιον της συμβολαιογράφου Αίγιου Μαρίας Μουντζουρούλια του Βασιλείου, μετά από προηγούμενη κλήτευση των εναγόμενων (βλ. τις υπ' αριθμ. Χ εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Ιωάννη Μποτίνη), από την υπ' αριθμ. 13861/2017 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος Μ3 του Γεωργίου, η οποία ελήφθη νομίμως (κατ' άρθρο 422 ΚΠολΔ) με πρωτοβουλία των εναγομένων, ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών Μαρίας Μπουτζή, μετά από προηγούμενη κλήτευση των εναγόντων (βλ. τις υπ' αριθμ. 3139Θ/19-10-2017 και 3140Θ/19-10-2017 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Πατρών με έδρα το Πρωτοδικείο Αίγιου Θεοφάνη Χρ. Τσερεντζούλια) και από την υπ' αριθμ. 3410/2014 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος Μ3 του Γεωργίου, η οποία ελήφθη με πρωτοβουλία της πρώτης εναγόμενης στα πλαίσια άλλης δίκης μεταξύ των διαδίκων, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ.4 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Δυνάμει του από 01-05-2007 ιδιωτικού συμφωνητικού, που καταχωρήθηκε στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αίγιου με αύξοντα αριθμό 70/03-05-2007, οι ενάγοντες συνέστησαν την ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «ήδη ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» και το διακριτικό τίτλο «δτ», με έδρα το Δήμο Χ, οδός Χ 179, η οποία έλαβε ΑΦΜ Χ της ΔΟΥ Χ. Σκοπός της εταιρίας ήταν η παροχή πάσης φύσης υπηρεσιών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και συμπαραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας. Η διάρκεια της εταιρίας ορίσθηκε σε 25 έτη αρχομένη από 01-05-2007 και λήγουσα την 01-05-2032. Το εταιρικό κεφάλαιο ορίσθηκε στο ποσό των 10.000 ευρώ με την εισφορά των ομορρύθμων εταίρων από 5.000,00 ευρώ ο καθένας από αυτούς, οι οποίοι και συμμετείχαν στα κέρδη και τις ζημιές της εταιρίας ανάλογα με το ποσοστό συμμετοχής τους σ' αυτήν, δηλαδή κατά 50% ο καθένας τους. Περαιτέρω, διαχειριστές και νόμιμοι εκπρόσωποι της ως άνω ομόρρυθμης εταιρίας ορίσθηκαν αμφότεροι οι ενάγοντες, με την δυνατότητα να δεσμεύουν με τις πράξεις τους την ομόρρυθμη εταιρία, είτε ενεργώντας από κοινού, είτε μεμονωμένα ο καθένας εξ αυτών.

Μετά την ίδρυσή της, η ως άνω ομόρρυθμη εταιρία κατέθεσε στη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ) τις υπ' αριθμ. πρωτοκόλλου 1Χ αιτήσεις για να της χορηγηθούν τρεις (3) εξαιρέσεις από την υποχρέωση λήψης άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (ΑΠΕ) και συμπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας υψηλής απόδοσης (ΣΗΘΥΑ), με σκοπό να προβεί στην εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στις θέσεις: «Χ1», «Χ2» και «Χ3» της περιοχής Χ.

Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι επί της πρώτης αίτησης για την έκδοση απόφασης εξαιρέσης στην ως άνω Ρυθμιστική Αρχή, εκδόθηκε από την τελευταία η υπ' αριθμ. 658/10-05-2007 απόφασή της περί εξαιρέσης από την υποχρέωση λήψης αδειας για την εγκατάσταση φωτοβολταϊκού σταθμού σε γεωτεμάχιο στη θέση «Χ» του Δήμου Χ του Νομού Χ, η οποία

έλαβε ως κωδικό αριθμό αδείας τον υπ' αριθμ. 0-17514/07-06-2007. Η χρονική διάρκεια της ως άνω απόφασης οριζόταν για όσο χρόνο ανήκει κατά κυριότητα ή βρίσκεται στη νόμιμη κατοχή του δικαιούχου, το ακίνητο επί του οποίου εγκαθίσταται ο Φ/Β σταθμός, που θα είχε ισχύ 99,99 KW. Με σκοπό την εγκατάσταση του ως άνω Φ/Β σταθμού στη θέση «Χι», η ομόρρυθμη εταιρία, στην οποία μετείχαν ως εταίροι οι ενάγοντες, μίσθωσε δυνάμει του από 07-05-2007 μισθωτηρίου συμφωνητικού, που θεωρήθηκε από τη ΔΟΥ Αιγίου με αριθμό 1473/07-05-2007, για χρονικό διάστημα 26 ετών, έναν αγρό έκτασης 3.000 τ.μ., κείμενο στην ως άνω θέση, ο οποίος ήταν ιδιοκτησίας κατά ποσοστό 3/8 εξ αδιαιρέτου των ΙΔ1, σύζυγος του πρώτου ενάγοντας και ΙΔ2 του Σωτηρίου και κατά ποσοστό 2/8 εξ αδιαιρέτου της Παρασκευής χήρας ΙΔ3. Περαιτέρω, κατά τον ίδιο χρόνο, ιδρύθηκε η πρώτη εναγόμενη ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «ήδη ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΕ παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας», που στη συνέχεια το 2010 μετονομάστηκε σε «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΕ», δυνάμει της υπ' αριθμ. 7158/25-01-2007 πράξης της συμβολαιογράφου Πάτρας Ιωάννας Καζάνη, όπως αυτή δημοσιεύτηκε νομότυπα στο υπ' αριθμ. 1986/22-03-2007 ΦΕΚ τεύχος ΑΕ και ΕΠΕ.

Ως καταστατικός σκοπός της ως άνω ανώνυμης εταιρίας ορίστηκε: α) η παραγωγή και διάθεση ηλεκτρικής ενέργειας από μετατροπή φωτοβολταϊκής ενέργειας, β) η παραγωγή και διάθεση ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και γ) η εμπορία συναφούς με την ως άνω παραγωγική διαδικασία εξοπλισμού καθώς και κάθε άλλη συναφής με τις ανωτέρω δραστηριότητες. Σύμφωνα με το από 02-03-2007 πρακτικό συγκρότησης Διοικητικού Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ τεύχος ΑΕ και ΕΠΕ 9238/06-08-2007, το διοικητικό συμβούλιο της πρώτης εναγόμενης αποτελούνταν από τους χ, ως Πρόεδρο, τον χ, ως Διευθύνοντα Σύμβουλο και τον χ, ως μέλος.

Περαιτέρω, δυνάμει του από 22-05-2008 πρακτικού συγκρότησης του διοικητικού συμβουλίου της ως άνω εταιρίας, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ τεύχος ΑΕ και ΕΠΕ 10206/04-09-2008, εκλέχτηκε νέο διοικητικό συμβούλιο, το οποίο απαρτιζόταν από τους Χ, ως Πρόεδρο, τον Χ, ως Διευθύνοντα Σύμβουλο και την Χ, ως μέλος, ενώ ορίστηκε ότι νόμιμος εκπρόσωπος της πρώτης εναγόμενης θα ήταν ο Χ και σε περίπτωση κωλύματός του ο προαναφερθείς διευθύνων σύμβουλος.

Περαιτέρω, στις 25-01-2009, καταρτίστηκε μεταξύ του πρώτου ενάγοντας, ως νομίμου εκπροσώπου της ομόρρυθμης εταιρίας «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» και του νομίμου εκπροσώπου της πρώτης εναγόμενης η από 25-01-2009 σύμβαση ανάθεσης εντολής, δυνάμει της οποίας ο εντολέας και πρώτος ενάγων ανέθεσε στην πρώτη εναγόμενη την επ' αμοιβή εντολή να βρει αγοραστή, στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, με έξοδά του, για την εξαγορά του έργου και δη του φωτοβολταϊκού σταθμού στη θέση «Χ» με την απόφαση εξαίρεσής του από την ως άνω Ρυθμιστική Αρχή.

Ειδικότερα, συμφωνήθηκε ότι η πρώτη εναγόμενη υποχρεούται να βρει αγοραστή για την αγορά του ως άνω σχεδιασθέντος έργου, με τίμημα που θα ισούται με 850 ευρώ ανά KW, ήτοι για το συγκεκριμένο έργο των 100 KW με συνολικό τίμημα 85.000 ευρώ. Περαιτέρω, το ποσό των 20.000,00 ευρώ εκ του συνολικού τιμήματος θα καταβαλλόταν στον πωλητή - εντολέα και ήδη πρώτο ενάγοντα από την πρώτη των εναγόμενων, ως προκαταβολή, και η οποία (εντολοδόχος) θα ήταν εφοδιασμένη σχετικά με ανέκκλητο συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο από τον αγοραστή, ταυτόχρονα με την υπογραφή του συμφωνητικού μεταβίβασης του έργου και της εξαίρεσης, ενώ το ποσό των 40.000,00 ευρώ θα καταβαλλόταν στον πωλητή και ήδη πρώτο ενάγοντα την ημέρα που η ΡΑΕ θα ανακοίνωνε την αλλαγή των στοιχείων της απόφασης εξαίρεσης και την είσοδο στο έργο από τον αγοραστή.

Περαιτέρω είχε συμφωνηθεί ότι αν για κάποιον λόγο δεν επιτευχθεί η αλλαγή των στοιχείων της απόφασης εξαίρεσης και η είσοδος του αγοραστή, τότε ο εντολέας οφείλει να επιστρέφει στον εντολοδόχο το ποσό των 20.000,00 που θα είχε ήδη λάβει, ενώ το υπόλοιπο ποσό των 25.000,00 ευρώ θα καταβαλλόταν στον εντολέα εντός ενός (1) μηνός από την ένταξή του στον αναπτυξιακό νόμο. Βάσει της ως άνω σύμβασης, ο εντολέας και πρώτος ενάγων χορήγησε πληρεξουσιότητα στην πρώτη εναγόμενη για την πώληση του ως άνω φωτοβολταϊκού σταθμού και όρισε αυτήν ως δεκτικό καταβολής του τιμήματος, υπό τον όρο ότι το τίμημα θα ανερχόταν στο ως άνω συμφωνηθέν ποσό και ότι η πώληση θα λάμβανε χώρα μετά από θετικό νομικό, οικονομικό και τεχνικό έλεγχο του έργου από τον αγοραστή.

Επιπρόσθετα, σύμφωνα με τον υπ' αριθμ. 7 όρο της ως άνω σύμβασης, είχε συμφωνηθεί ότι η διάρκεια της ως άνω σύμβασης θα ήταν τρίμηνη, ότι από την υπογραφή της και μέχρι τη λήξη του τριμήνου, η πρώτη των εναγομένων αποκτά αποκλειστικότητα και ο πρώτος ενάγων δεν επιτρέπεται να πουλά ή να επιβαρύνει ή να προσυμφωνεί την πώληση του έργου ή να συζητά γι' αυτή, καθώς και ότι μετά τη λήξη του τριμήνου απράκτου, η σύμβαση θα λυνόταν αυτομάτως και αυτοδικαίως, χωρίς καμία επιβάρυνση για τα εδώ συμβαλλόμενα μέρη.

Παράλληλα, οριζόταν ότι η ομόρρυθμη εταιρία, στην οποία μετείχαν οι ενάγοντες, έχει καταθέσει ακόμη δύο (2) αιτήσεις εξαίρεσης για έργα Φ/Σ στην περιοχή «Χ» και ότι εφόσον οι δύο (2) επιπλέον αιτήσεις εξαίρεσης εγκριθούν από την ΡΑΕ και μετά την μεταβίβαση της ομόρρυθμης εταιρίας, ο αγοραστής υποχρεούται να αγοράσει και τα δύο επιπλέον έργα φωτοβολταϊκών σταθμών, ισχύος 99,9 KW το καθένα, έναντι τιμήματος ίσο με 850 ευρώ ανά KW, καθώς και ότι όλοι οι όροι της ως άνω σύμβασης συμφωνήθηκαν ουσιώδεις. Περαιτέρω, δυνάμει του από 30-01-2009 πρακτικού διοικητικού συμβουλίου της πρώτης εναγόμενης, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ τεύχος ΑΕ και ΕΠΕ 1487/26-02-2009, εκλέχθηκε νέο διοικητικό συμβούλιο της πρώτης εναγόμενης, το οποίο αποτελούνταν μεταξύ άλλων από τον τρίτο εναγόμενο, ως πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος, με δυνατότητα εκπροσώπησης της πρώτης εναγόμενης δικαστικώς και εξωδικώς, τον Χ, ως αντιπρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου, τον Χ ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου, με εξουσία να εκπροσωπεί την εταιρεία μόνο ενώπιον Δημόσιων Αρχών, Υπουργείων, Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας.

Στη συνέχεια, δυνάμει του από 03-03-2009 προσυμφώνου, που καταρτίστηκε μεταξύ του νομίμου εκπροσώπου της πρώτης εναγόμενης και των εναγόντων, συμφωνήθηκε ότι οι ενάγοντες, εκπροσωπώντας το 100% του κεφαλαίου της ομόρρυθμης εταιρίας «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ», η οποία έχει ήδη λάβει την υπ' αριθμ. 658/2007 εξαίρεση από άδεια για την εγκατάσταση και λειτουργία φωτοβολταϊκού σταθμού στη θέση «Χ», προσυμφωνούν να πωλήσουν και να μεταβιβάσουν στην πρώτη εναγόμενη, ενεργώντας και συμπράττοντας από κοινού, το σύνολο του ποσοστού συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της ομόρρυθμης εταιρίας, έναντι συνολικού τιμήματος 80.000,00 ευρώ, το οποίο θα καταβαλλόταν ως εξής: 1) το ποσό των 25.000,00 ευρώ θα καταβαλλόταν με την υπογραφή του προσυμφώνου με τραπεζική επιταγή, ως προκαταβολή στους ενάγοντες, οι οποίοι είχαν την υποχρέωση να το αποδώσουν στην πρώτη των εναγομένων σε περίπτωση που μετά το πέρας των ελέγχων της εταιρίας και του έργου (ήτοι του ως άνω φ/β σταθμού), οι έλεγχοι ήταν αρνητικοί, 2) το ποσό των 30.000,00 ευρώ θα καταβαλλόταν από την πρώτη των εναγομένων στους πωλητές, εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την ημέρα υπογραφής της οριστικής σύμβασης μεταβίβασης των μεριδίων της ομόρρυθμης εταιρίας και 3) το ποσό των 25.000,00 ευρώ θα καταβαλλόταν από την πρώτη των εναγομένων στους πωλητές και ήδη ενάγοντες, εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την ημέρα ανακοίνωσης της ΡΑΕ για την αλλαγή της μετοχικής σύστασης της εταιρίας.

Σε εκτέλεση του ως άνω προσυμφώνου, στις 01-04-2009, καταρτίστηκε μεταξύ των εναγόντων, της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΕ» και τον τρίτο των εναγομένων, συμβαλλόμενος τόσο ατομικά όσο και ως νόμιμος εκπρόσωπος της προαναφερθείσας ανώνυμης εταιρίας, σύμβαση με την οποία αφενός μεν ο πρώτος των εναγόντων δήλωνε ότι μεταβιβάζει ολόκληρη την εταιρική του μερίδα και δη το ποσοστό 50% στην ομόρρυθμη εταιρία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» στην εταιρία με την επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΕ» αφετέρου δε ο δεύτερος των εναγόντων δήλωνε ότι μεταβιβάζει μέρος της εταιρικής του μερίδας και δη το ποσοστό 49%, που κατείχε στην ως άνω ομόρρυθμη εταιρία, στην προαναφερθείσα ανώνυμη εταιρία, ενώ το υπόλοιπο 1% της εταιρικής του μερίδας δήλωνε ότι θα το μεταβιβάσει στον τρίτο των εναγομένων. Επιπρόσθετα, δυνάμει του ως άνω συμφωνητικού, που καταχωρήθηκε στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Αιγίου με αύξοντα αριθμό 100/08-07-2009, τροποποιήθηκε το καταστατικό της ομόρρυθμης εταιρίας και ειδικότερα άλλαξε η επωνυμία αυτής από «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» σε «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» με διακριτικό τίτλο «δτ ΟΕ» και ο καταστατικός της σκοπός, ενώ λόγω της μεταβίβασης των εταιρικών μερίδων, ως νέα ομόρρυθμα μέλη της ως άνω εταιρίας και ήδη δεύτερης εναγόμενης, ορίστηκαν η πρώτη εναγόμενη σε ποσοστό 99% και ο τρίτος των εναγομένων σε ποσοστό 1%.

Ως νόμιμος εκπρόσωπος της δεύτερης εναγόμενης ορίστηκε ο τρίτος των εναγομένων. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι στις 05-04-2009 μεταξύ των εναγόντων και της πρώτης εναγόμενης και του τρίτου των εναγομένων καταρτίστηκε σύμβαση, με την οποία επαναλάμβαναν την πώληση των ως άνω εταιρικών μεριδίων κατά τον προεκτεθέντα στο από 01-04-2009 ιδιωτικό συμφωνητικό τρόπο, έναντι τελικού συνολικού τιμήματος 85.000,00 ευρώ, το οποίο και εξοφλήθηκε πλήρως. Επί των προαναφερθέντων υπ' αριθμ. πρωτ. Χ αιτήσεων της ομόρρυθμης εταιρίας, στην οποία συμμετείχαν οι ενάγοντες ως ομόρρυθμοι εταίροι, εκδόθηκαν από τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας οι υπ' αριθμ. Χ αποφάσεις εξαίρεσης, με κωδικούς αριθμούς Χ.

Περαιτέρω, δυνάμει του από 26-03-2010 πρακτικού γενικής συνέλευσης των μετόχων της πρώτης εναγόμενης, που δημοσιεύτηκε νομότυπα στο υπ' αριθμ. ΦΕΚ τεύχος ΑΕ και ΕΠΕ 6424/30-06-2010, τροποποιήθηκε η επωνυμία της σε «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και ορίστηκε ως μοναδική μέτοχος της εταιρίας αυτής η αλλοδαπή εταιρία με την επωνυμία «ENERGY GMBH». Περαιτέρω, δυνάμει του από 12-11-2009 ιδιωτικού συμφωνητικού, νομίμως δημοσιευθέντος στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Αιγίου, μεταφέρθηκε η έδρα της ως άνω ομόρρυθμης εταιρίας «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» στο Δήμο Χ Αττικής και ορίστηκαν διαχειριστές αυτής ο τρίτος εναγόμενος και ο μη διάδικος μη εταίρος Χ.

Επιπλέον, δυνάμει του υπ' αριθμ. 28968/20-04-2010 ειδικού πληρεξούσιου της συμβολαιογράφου Αθηνών Αικατερίνης Γλέζου, ο τρίτος εναγόμενος, ενεργώντας ως πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της πρώτης εναγόμενης, ως νόμιμος εκπρόσωπος της δεύτερης εναγόμενης και ως νόμιμος εκπρόσωπος της μη διαδίκου ομόρρυθμης εταιρίας με την αρχική επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» και τον διακριτικό τίτλο «δτ ΟΕ» και την μεταγενέστερη επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ», χορήγησε στον Χ την ειδική εντολή, το δικαίωμα και την πληρεξουσιότητα, όπως αντ' αυτού και για λογαριασμό του εκπροσωπεί τις ως άνω εταιρίες και ενεργεί στο όνομά τους κάθε πράξη που καλύπτεται από τους καταστατικούς σκοπούς αυτών καθώς και να έχει τη δυνατότητα να κινεί τους τραπεζικούς λογαριασμούς των ως άνω εταιριών χωρίς περιορισμό και να εκδίδει και να αποδέχεται για λογαριασμό των εταιριών συναλλαγματικές και άλλα δικαιόγραφα. Ακόμη, δυνάμει του από 15-10-2010 ιδιωτικού συμφωνητικού, νομίμως δημοσιευθέντος στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Αθηνών,

τροποποιήθηκε εκ νέου η επωνυμία της δεύτερης εναγόμενης εταιρίας, με αποτέλεσμα η τελευταία να φέρει την ακόλουθη επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ».

Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι για την εγκατάσταση των φωτοβολταϊκών σταθμών, δυνάμει των δύο τελευταίων αποφάσεων εξαίρεσης, η δεύτερη εναγόμενη εταιρία μίσθωσε δυνάμει του υπ' αριθμ. 704/28-01-2011 συμβολαίου της συμβολαιογράφου Αιγίου Μαρίας Βασ. Μουντζουρούλια, νομίμως μεταγεγραμμένου, για χρονικό διάστημα 21 ετών και αντί ετησίου μισθώματος 2.000,00 ευρώ, δύο εκτός σχεδίου πόλεως γεωτεμάχια, κείμενα το μεν πρώτο στη θέση «Χ» και το δεύτερο στη θέση «Χ» στην περιοχή Χ, έκτασης 2.458,46 τμ. και 3.318,84 τμ. αντίστοιχα, που ανήκαν στους εκμισθωτές.

Ωστόσο, παρά τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από τους ενάγοντες, από την παράθεση των όρων των ως άνω συμφωνητικών καθώς και από τα συμβαλλόμενα μέρη σε έκαστο εξ αυτών αποδεικνύεται κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ότι δεν καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων αυτοτελής σύμβαση πώλησης αναφορικά με τις υπ' αριθμ. Χ αποφάσεις εξαίρεσης, με κωδικούς αριθμούς Χ.

Ειδικότερα, με την πώληση και μεταβίβαση των εταιρικών μερίδων των εναγόντων και την υπεισέλευση πλέον της πρώτης των εναγομένων και του τρίτου των εναγομένων στην ομόρρυθμη εταιρία και ήδη δεύτερη εναγόμενη, ως νέων ομορρυθμών εταίρων, οι τελευταίοι, εκ της ως άνω ιδιότητάς τους, απέκτησαν το σύνολο των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της ως άνω ομόρρυθμης εταιρίας και ήδη δεύτερης εναγόμενης. Ουσιαστικά, απέκτησαν όχι μόνο την πρώτη υπ' αριθμ. Χ απόφαση εξαίρεσης από την υποχρέωση λήψης άδειας για την εγκατάσταση του φωτοβολταϊκού σταθμού στη θέση «Χ» αλλά και τα δικαιώματα που είχε η πωληθείσα ομόρρυθμη εταιρία επί των εκκρεμοσών κατά το χρόνο της πώλησης αιτήσεων της τελευταίας προς έκδοση των λοιπών αποφάσεων εξαίρεσης από την υποχρέωση λήψης άδειας για την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σταθμών στη θέση «Χ».

Η κρίση αυτή επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι για τις ως άνω αποφάσεις είχε υποβάλλει αίτηση έκδοσης η ίδια η ομόρρυθμη εταιρία, ενώ όπως και οι ίδιοι οι ενάγοντες συνομολογούν, οι εν λόγω άδειες με την έκδοσή τους από την ΡΑΕ περιήλθαν αυτοδικαίως στην περιουσία της ομόρρυθμης εταιρίας. Με άλλα λόγια, εφόσον τόσο η αρχικώς εκδοθείσα απόφαση εξαίρεσης όσο και οι στη συνέχεια και μετά την πώληση εκδοθείσες αποφάσεις εξαίρεσης αποτελούσαν μέρος της εταιρικής περιουσίας της ομόρρυθμης εταιρίας, στην οποία μετείχαν οι ενάγοντες, οι τελευταίοι, μετά την αποχώρησή τους από την τελευταία, δεν θα μπορούσαν να προβούν σε αυτοτελή πώληση αυτών.

Το γεγονός αυτό επιρρωνύεται και από την απουσία οποιοσδήποτε έγγραφης συμφωνίας πώλησης αναφορικά με τις δυο τελευταίες αποφάσεις εξαίρεσης, σε αντίθεση με την προαναφερθείσα συναλλακτική πρακτική των διαδίκων, οι οποίοι αναφορικά με την πώληση των εταιρικών μερίδων των εναγόντων προέβησαν μέσα σε διάστημα τετραμήνου από την σύμβαση ανάθεσης εντολής στην κατάρτιση του από 03-03-2009 προσυμφώνου, των από 05-04-2009 και από 01-04-2009 ιδιωτικών συμφωνητικών πώλησης, καθώς και από την παντελή έλλειψη οποιοσδήποτε μνείας περί αυτοτελούς πώλησης των αποφάσεων εξαίρεσης στις ως άνω έγγραφες συμφωνίες αυτών.

Σημειώνεται ότι σε κανένα από τα προαναφερθέντα συμφωνητικά πώλησης δεν μνημονεύεται ότι εκτός του αναφερόμενου τιμήματος των 85.000,00 ευρώ, το οποίο και έχει εξοφληθεί πλήρως, είχε συμφωνηθεί τυχόν καταβολή στο μέλλον και επιπρόσθετου χρηματικού ανταλλάγματος, το οποίο και να αντιστοιχεί στην πώληση των δύο τελευταίων

αποφάσεων εξαίρεσης. Η μη κατάρτιση αυτοτελούς σύμβασης πώλησης δεν αναιρείται, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς των εναγόντων που πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμοι, ούτε και από την αναφορά στην από 25-01-2009 σύμβαση ανάθεσης εντολής, περί υποχρέωσης του αγοραστή να αγοράσει και τις δύο υπό έκδοση αποφάσεις εξαίρεσης, έναντι τιμήματος ίσο με 850 ευρώ ανά KW για εκάστη εξ αυτών, καθώς, εκτός του γεγονότος ότι οι αποφάσεις εξαίρεσης (είτε εκδοθείσες, είτε υπό έκδοση) αποτελούσαν περιουσιακό στοιχείο της ομόρρυθμης εταιρίας, η σχετική ρήτρα, που περιελήφθηκε μόνο στην ως άνω σύμβαση, δεν θα μπορούσε να έχει δεσμευτική ισχύ και για τον μελλοντικό αγοραστή, που θα έβρισκε η εντολοδόχος και ήδη πρώτη εναγόμενη.

Συγκεκριμένα, με την ως άνω σύμβαση, η πρώτη εναγόμενη ανέλαβε την εντολή εξεύρεσης αγοραστή για την αγορά του σχεδιασθέντος έργου, την οποία και εκτέλεσε προσηκόντως. Η τυχόν δέσμευση του αγοραστή (είτε της τελικώς συμβληθείσας πρώτης εναγόμενης είτε τυχόν τρίτου αγοραστή) ότι θα έπρεπε να καταρτίσει αυτοτελείς συμβάσεις πώλησης και για τις άλλες δύο άδειες θα έπρεπε να είχε μνημονευθεί στο από 03-03-2009 προσύμφωνο πώλησης και στα από 01-04-2009 και 05-04-2009 έγγραφα συμφωνητικά πώλησης, γεγονός, όμως που δεν συντρέχει στην προκείμενη περίπτωση. Περαιτέρω, παρά τους ισχυρισμούς των εναγόντων, η έλλειψη κατάρτισης αυτοτελούς σύμβασης πώλησης για τις δύο τελευταίες αποφάσεις εξαίρεσης δεν αναιρείται ούτε από την μεταγενέστερη συμπεριφορά της πρώτης εναγόμενης και ιδιαίτερα του τρίτου των εναγόμενων.

Συγκεκριμένα, οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι οι ως άνω εναγόμενοι προέβησαν σε τμηματικές καταβολές έναντι της αξίωσής τους για το τίμημα των ως άνω αποφάσεων εξαίρεσης και δη: α) με την κατάθεση εκ μέρους του τρίτου των εναγόμενων ποσού 10.000,00 ευρώ στο λογαριασμό του πρώτου των εναγόντων στις 22-03-2013, β) με την οπισθογράφιση της υπ' αριθμ. 33309461-31-03-2013 επιταγής, αξίας 20.000,00 ευρώ, με αναγραφόμενη στο σώμα της επιταγής ημερομηνία έκδοσης στις 31-03-2013, με εκδότρια την εταιρία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΠΕ», φέρουσα τις υπογραφές των νομίμων εκπροσώπων της τελευταίας, ήτοι του τρίτου των εναγομένων και της Χ, γ) με την παράδοση εκ μέρους του Χ, που είχε ορισθεί ειδικός πληρεξούσιος, δυνάμει του από 18-03-2017 πινακίου παράδοσης αξιογράφων, τριών επιταγών, που ήταν πληρωτέες στην Εθνική Τράπεζα, ήτοι της υπ' αριθμ. 34426421-1/02-08-2013 επιταγής, ποσού 20.000,00 ευρώ, πληρωτέας σε διαταγή της Χ, έκδοσης της εταιρίας με την επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» και τον διακριτικό τίτλο «δτ ΟΕ», της υπ' αριθμ. χ επιταγής, ποσού 20.000,00 ευρώ, πληρωτέας σε διαταγή της Μαρίας Πανίτσα, έκδοσης της εταιρίας με την επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» και τον διακριτικό τίτλο «δτ ΟΕ» και της υπ' αριθμ. 34426423-8/12-08-2013 επιταγής, ποσού 24.000,00 ευρώ, πληρωτέας σε διαταγή της εκδότριας εταιρίας με την επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» και τον διακριτικό τίτλο «δτ ΟΕ».

Ωστόσο, το σύνολο των ως άνω επικαλούμενων καταβολών δεν αποδείχθηκε ότι έλαβε χώρα με σκοπό την αποπληρωμή του επικαλούμενου από τους ενάγοντες ως υπολειπόμενου και οφειλόμενου τιμήματος των δύο τελευταίων αποφάσεων εξαίρεσης, καθώς δεν γίνεται ουδεμία σχετική μνεία (ούτε προκύπτει κάποια σχετική εγγραφή και καταλογισμός των ως άνω ποσών στα τηρούμενα από τους διαδίκους εμπορικά βιβλία αυτών) αλλά αντιθέτως αφορούσε την αποπληρωμή οφειλών από έτερες συναλλαγές, τις οποίες είχαν οι διάδικοι μεταξύ τους, λόγω της διευρυμένης επαγγελματικής τους συνεργασίας, δυνάμει συμμετοχών τους σε άλλες εταιρίες, που δραστηριοποιούνταν στον ίδιο χώρο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και συγκεκριμένα από την πώληση υλικών και την εκτέλεση εργασιών που είχε εκτελέσει ο πρώτος ενάγων, για λογαριασμό της εταιρίας «ENERGY ΕΠΕ», η οποία είχε

αναλάβει εργολαβικά την εγκατάσταση των φωτοβολταϊκών σταθμών της δεύτερης των εναγομένων.

Το γεγονός αυτό προκύπτει τόσο από το περιεχόμενο της ένορκης βεβαίωσης της μάρτυρος των εναγομένων όσο και από την υπ' αριθμ. 197/2015 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών σε συνδυασμό με το υπ' αριθμ. Χ/2016 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών. Συγκεκριμένα, αναφορικά με τις περιεχόμενες στο ως άνω από 18-03-2017 πινάκιο παράδοσης αξιογράφων επιταγές, αποδείχθηκε ότι οι δύο πρώτες εξ αυτών λόγω αδυναμίας πληρωμής τους κατά το μήνα Αύγουστο 2013, αντικαταστάθηκαν με την υπ' αριθμ. 34426425-4/07-09-2013 επιταγή, ποσού 20.000,00 ευρώ, πληρωτέα σε διαταγή της Χ και την υπ' αριθμ. 34426426-2/07-09-2013 επιταγή, ποσού 20.000,00 ευρώ, πληρωτέα σε διαταγή της Χ (συζύγου του πρώτου των εναγόντων), ενώ στην υπ' αριθμ. 34426423-8/12-08-2013 επιταγή διορθώθηκε η αναγραφόμενη ημερομηνία έκδοσης από 12-08-2013 σε 07-09-2013.

Οι ως άνω επιταγές μεταβιβάσθηκαν με οπισθογράφιση στον πρώτο των εναγόντων, πλην όμως αν και εμφανίσθηκαν εμπρόθεσμα, αυτές δεν πληρώθηκαν λόγω έλλειψης διαθεσίμων κεφαλαίων της εκδότριας αυτών και σφραγίστηκαν. Στη συνέχεια και μετά από αίτηση του πρώτου των εναγόντων εκδόθηκε κατά της εταιρίας με την επωνυμία «ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΟΕ» και τον διακριτικό τίτλο «δσ ΟΕ» η υπ' αριθμ. 4650/2014 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία μετά από άσκηση ανακοπής εκ μέρους της ως άνω εκδότριας εταιρίας, ακυρώθηκε με την υπ' αριθμ. 197/2015 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, διότι κρίθηκε ότι ο ως άνω ειδικός πληρεξούσιος Χ είχε παυθεί από την 21-12-2012 από τη θέση του συνδιαχειριστή της εκδότριας εταιρίας και δεν υπήρχε ειδική εντολή για την έκδοση επιταγών με χρήση της σφραγίδας της ανακόπτουσας – εκδότριας εταιρίας, ούτε και για την παραλαβή εκ μέρους του από την Εθνική Τράπεζα στις 18-07-2013 του μπλοκ από το οποίο εκδόθηκαν οι επίμαχες επιταγές.

Περαιτέρω, δυνάμει του προμνημονευθέντος βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών, ο ως άνω ειδικός πληρεξούσιος παραπέμφθηκε ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων για να δικασθεί για τις αξιόποινες πράξεις της πλαστογραφίας μετά χρήσεως με σκοπούμενο όφελος και αντίστοιχη βλάβη που συνολικά υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ κατ' εξακολούθηση, για απάτη από την οποία το όφελος και η αντίστοιχη βλάβη υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ κατ' εξακολούθηση και για κλοπή.

Από το προσκομισθέν αποδεικτικό υλικό, που αφορά την ως άνω έτερη μεταξύ των διαδίκων αστική και ποινική δίκη, δεν αποδείχθηκε ότι οι ως άνω επιταγές είχαν εκδοθεί προς αποπληρωμή τυχόν υπολοίπου τιμήματος για τις επίδικες αποφάσεις εξαίρεσης, ούτε προκύπτει κάποια άλλη ιδιαίτερη συμφωνία των διαδίκων. Περαιτέρω, ο αρνητικός της αγωγής ισχυρισμός του τρίτου των εναγομένων περί έλλειψης παθητικής του νομιμοποίησης πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος, δεδομένου ότι αφενός μεν ενάγεται ατομικά αφετέρου δε ως ομόρρυθμος εταίρος της δεύτερης εναγόμενης, από την οποία και αποχώρησε στις 24-01-2012, μεταβιβάζοντας την εταιρική του μερίδα στην εταιρεία ΑΛΛΗ ΕΠΕ, δυνάμει του από 24-01-2012 ιδιωτικού συμφωνητικού, με αποτέλεσμα να ευθύνεται για τις μέχρι την έξοδό του αναληφθείσες υποχρεώσεις της δεύτερης εναγόμενης.

Ωστόσο, δεν αποδείχθηκε ότι ο τρίτος των εναγομένων αναδέχθηκε σωρευτικά την επικαλούμενη από τους ενάγοντες αξίωση καταβολής του τιμήματος των δύο αποφάσεων εξαίρεσης από κοινού με τις λοιπές εναγόμενες εταιρίες. Η κρίση αυτή δεν αναιρείται από το

προσκομιζόμενο από τους διαδίκους ιδιωτικό συμφωνητικό, το οποίο σημειώνεται ότι δεν φέρει ημεροχρονολογία, και στο οποίο αναφέρονται τα εξής: «Εγώ ο Χ οφείλω στον Χ υπόλοιπο από αγορά άδειες φ/β ενοίκια για τα οικόπεδα και τα τρία. Για τα δύο πρώτα 3.000 έκαστο ευρώ. Για το παλιό στο Χ 1.000 ευρώ. Αυτά θα πληρωθούν μόλις βγει το δάνειο εντός του Μαΐου Επιταγή 20.000 θα πληρωθεί την Τρίτη του Πάσχα».

Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο του ως άνω συμφωνητικού, παρά την αναφορά σε αγορά αδειών, τα οφειλόμενα ποσά δεν αφορούσαν τίμημα αγοράς αδειών ή αποφάσεων εξαίρεσης αλλά μισθώματα των τριών γεωτεμαχίων που είχαν μισθωθεί για την εγκατάσταση των φωτοβολταϊκών σταθμών.

Επιπρόσθετα, η μη αναδοχή εκ μέρους του τρίτου των εναγομένων δεν αναιρείται, παρά τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από τους ενάγοντες, από την αναφορά του τελευταίου κατά την διάρκεια της ανωμοτί κατάθεσής του, όπως αυτή περιέχεται στα ταυτάριθμα με την υπ' αριθμ. 197/2015 πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού του Δικαστηρίου, περί του ότι πήρε από τον πρώτο ενάγοντα 3 άδειες, με 85.000 ευρώ για καθεμία και ότι η δεύτερη εναγόμενη χρωστούσε τον 8° και 9° μήνα του 2013 προφορικώς στον πρώτο των εναγόντων 24.000,00 ευρώ, καθώς αυτή δεν μπορεί να εκτιμηθεί ως έστω και σιωπηρώς καταρτισθείσα σύμβαση σωρευτικής αναδοχής χρέους, αφού ελλείπει η απαιτούμενη για την κατάρτιση αυτής σύμβαση είτε μεταξύ του νέου οφειλέτη και του δανειστή, είτε μεταξύ του παλαιού και του νέου οφειλέτη με τη συναίνεση του δανειστή (βλ. και ΕφΘεσ 1420/2001 Αρμ 2001), ούτε και ως αναγνώριση οφειλής, καθώς, ακόμα και αν θεωρηθεί η ως άνω παραδοχή ως εξώδικη ομολογία [αφού δόθηκε στα πλαίσια άλλης δίκης (ΑΠ 1575/1997 ΝΟΜΟΣ)], εκτιμώμενη ελεύθερα και σε συνδυασμό με τα λοιπά προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, δεν προκύπτει ότι ο τρίτος των εναγομένων ήθελε να επιβεβαιώσει υπάρχουσα ενοχή του ή ότι προέβη σε αυτήν ο τρίτος των εναγομένων με πρόθεση ομολογίας (βλ. και ΑΠ 672/1988 ΕλλΔνη 1989, 757) περί οφειλής του στους ενάγοντες αλλά στα πλαίσια απόδειξης των ισχυρισμών του ότι δεν είχε ουδεμία εμπλοκή στην αντιδικία μεταξύ της εταιρίας «ΕΝΕΡΓΕΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο «δτ ΟΕ» και του πρώτου των εναγόντων. Σημειώνεται ότι στο ως άνω συμπέρασμα οδηγεί και το ύψος του κατά τον τρίτο εναγόμενο οφειλόμενου ποσού (24.000,00) ευρώ, στοιχείο που υποδηλώνει ότι ο τελευταίος δεν ομολογεί ότι οφείλει το επικαλούμενο από τους ενάγοντες ποσό.

Συνεπώς, με δεδομένη την μη κατάρτιση αυτοτελούς σύμβασης πώλησης των δύο τελευταίων αποφάσεων εξαίρεσης από τους ενάγοντες προς τους εναγόμενους, την έλλειψη σωρευτικής αναδοχής χρέους εκ μέρους του τρίτου των εναγομένων, δεν αποδείχθηκε ότι οι εναγόμενοι οφείλουν τα επικαλούμενα από τους ενάγοντες ποσά, ως τίμημα για την πώληση προς αυτούς των ως άνω αποφάσεων εξαίρεσης, παρελκομένης της εξέτασης της προβληθείσας από τους εναγόμενους ένστασης εξόφλησης.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή, τόσο ως προς την κύρια βάση της όσο και ως προς την επικουρική βάση αυτής, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη. Τέλος, οι ενάγοντες πρέπει να καταδικασθούν στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των εναγομένων, λόγω της ήττας τους (άρθρα 176, 191 παρ.2 ΚΠολΔ, 63, 65 και 68 παρ.1 ν. 4194/2013), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους ενάγοντες στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των εναγομένων, τα οποία ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων τετρακοσίων (2.400,00) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι ή οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις 5/2/2020.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Σχόλια

Το Δικαστήριο έκρινε εφαρμόζοντας την βασική αρχή του εταιρικού δικαίου: η εταιρεία ως νομικό πρόσωπο είναι αυτοτελής και σε περίπτωση μεταβολής του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της εταιρείας, μεταβιβάζονται το σύνολο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση, η υπό κρίση εταιρεία μεταβιβάστηκε πωλήσεως ένεκα και πριν τη μεταβίβαση αυτής είχε κάνει αίτηση για αδειοδότηση για παραγωγή ενέργειας με φωτοβολταϊκά.

Αφού είχε μεταβιβαστεί η εταιρεία και είχε ολοκληρωθεί η παράδοση των εταιρικών μεριδίων, έλαβε την άδεια για την οποία είχε υποβληθεί η αίτηση και ο πωλητής διεκδίκησε αυξημένο τίμημα, εξαιτίας της άδειας αυτής.

Το Δικαστήριο έκρινε ορθά ότι όταν πουλήθηκε η εταιρεία, πουλήθηκε και το σύνολο των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων, μαζί με τις σε εκκρεμότητα διοικητικές άδειες.

Κωστής Κριμίζης
Δικηγόρος Αθηνών